

Отъ този документъ става ясно, че Севлиевското читалище на младежитѣ си е поставило и втора цель — подпомагане издържката на училището.

Читалището следъ освобождението.

Кога е възстановено читалището следъ възстанието, дали въ време на руското управление или следъ това, за сега нѣмаме положителни данни. Положително е, обаче, че непосредствено следъ освобождението то се е наричало народно читалище „Росица“, което е видно отъ тукъ препечатаниятъ документъ, който намѣрихме въ едно старо запазено углавно дѣло въ архивата на областния съдъ въ Севлиево.

До Господина Прокурора на Съдебното
Търновско окръжие.

Прошение
отъ Севлиевското читалище
„Росица“

срещу (нѣколко граждани) отъ гр. Севлиево.

Господинъ Прокуроре,

На 7-и того като щеше да замине Негово Височество прѣзъ градани, читалището „Росица“ за негова честь покачи трикулиоръ съ надпись: Княза и конституцията и на самийтъ триколоръ бѣше окачено портрета на Негово Височество съ единъ венецъ. Горнитѣ лица (изброяватъ се) на чело на една тѣлпа отиватъ и скъсватъ трикулиора, портретътъ падналъ и Р. Б. съ краната си го стѫпкаль прѣдъ множество граждани и граждани.

Читалището счита това за едно голѣмо докачение како за себе си, тѣй и за самата конституция и за самийтъ ни Князъ, който е свѣто и неприкосновено лице. За това настоятелството Ви моли, като узнаете сѫщността на дѣлото, да накажите проругателитѣ на Княза и конституцията съ сичката строгость на закона.

9 и юни 1881 г.
гр. Севлиево.

Съ най голѣма покорность сме
читалищни настоятели:

Председателъ: (подп.) Хр. Драгановъ
За дѣловодителъ: (подп.) Ив. Данаиловъ

Кассиеръ: (подп.) Б. Ханчевъ

Библиотекарь: (подп.) М. Пешевъ

Съ постановление № 58 отъ 4. I. 1885 година Севлиевски окр. съдъ приема, че дѣлото е прекратено въ Р. З. на 25. VI. 1882 г. по амнистия.

Следъ като се ureжда по този начинъ читалището, неговото настоятелство въ сѫщата година си е поставило за задача да дава представления и подава заявление до Севлиевската община да иска отпускането на джамията срещу об-